

door op het terrein gelegen te
een kadaster gekend onder

Toehorende aan
bewerker, geb. te op

In eigendom
notaal-
won. te

gerante, geb. te

won. te

(Beschrijving der werken:

- aanbrengen verhardingen;
- reliëf bodem aanmerkelijk wijzigen;
- opslaan van afval van allerlei materialen;
- parkeren aanhangwagens;

te op niet nader te bepalen data in 2001.

Gezien de dagvaarding aan de gedaagden betekend;

Gezien de stukken van de bundel;

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering;

Gehoord de tweede gedaagde in haar antwoorden en verdediging;

De eerste gedaagde, alhoewel behoorlijk gedagvaard, ver-
schijnt niet;

De behandeling en de debatten van de zaak hadden plaats in
openbare terechtzitting;

OP STRAFRECHT

1. Met betrekking tot de tenuwtakingen

Beklaagden worden vervolgd wegens het uitvoeren van werken
op het terrein gelegen aan de
zonder dat daartoe de vereiste vergunning werd
afgeleverd. Meer bepaald werden er een verharde ineen uitrit
aangebracht en werd de reliëfbodem opmerkelijk gewijzigd.
Er werd tevens vastgesteld dat allerlei materialen,
aanhangwagens en afval werd opgeslagen.

Het perceel heeft een onesthetische uitstraling dewelke in
schril contrast staat met de agrarische omgeving.
De zich in de strafbundel bevindende foto's spreken
boekdelen en behoeven geen verder commentaar.

De zaak werd op vraag van eerste beklaagde ter terechtzitting
van 26 oktober 2004 uitgesteld met het oog op regularisatie.
Ter terechtzitting van 12 april 2005 veruuchen eerste
beklaagde niet meer, noch iemand voor hem.

Het is dan ook duidelijk dat beklaagde hardleers is en niet zinnens is de toestand te regulariseren.

De tenlastelagging is bewezen in hoofde van eerste beklaagde.

Tweede beklaagde is geen eigenares van het onroerend goed en uit het aanvullend onderzoek is gebleken dat zij reeds sedert 1997 de woning had verlaten zodat de feiten lastens tweede beklaagde niet bewezen zijn. Tweede beklaagde dient derhalve te worden vrijgesproken.

Beschouwend een veroordeling door de politierechtbank, beschikt eerste beklaagde nog over een blanco strafregister.

De hierna bepaalde geldboete is passend en in overeenstemming met de aard der gepleegde feiten en dient eerste beklaagde ertoe aan te zetten zich te onthouden van recidive.

2. Met betrekking tot de herstellvordering

De Gewestelijk Stedenbouwkundig Inspecteur vordert in de herstellvordering dd. 6 mei 2002 :

- Het wegnemen van alle gestorte materialen van het terrein;
- Het afgraven van de berm en het verwijderen van de nieuwe toegangsweg;
- Het verwijderen van alle aangebrachte verhardingen van het terrein;
- Het wegbrengen van alle verwijderde materialen naar een daartoe geschikt terrein;
- Het herstellen van het maaiveld in de oorspronkelijke toestand.

Tot de herstellvordering werd beslist door de bevoegde instantie en met inachtneming van de substantiële voorschriften. Zij werd niet genomen met machtsafwijding, machtsoverschrijding of miskennis van enig algemeen beginsel van behoorlijk bestuur en strookt met de wet.

Het gevorderde herstel is nog steeds noodzakelijk om aan de gevolgen van het misdrijf een einde te stellen en legt aan eerste beklaagde, gelet op de ruime termijn die hem gelaten wordt, geen onverantwoord hoge lasten op.

Op de vordering tot het bevelen van het herstel zoals hierboven vermeld kan worden ingegaan.

Teneinde eerste beklaagde aan te zetten zich vrijwillig in regel te stellen dient een dwangsom te worden opgelegd zoals hierna bepaald.

Met betrekking tot de toepassing van de wet van 26 juni 2000 betreffende de invoering van de euro.

De Rechtbank stelt vast dat in casu de feiten gepleegd werden vóór 01 januari 2002.

De toepassing van de Wet van 26 juni 2000 (B.S., 29 juli 2000) brengt met ingang van 1 januari 2002 een geringe verhoging van de geldboeten met zich mee. Nu de door de beklagde gepleegde feiten dateren van voor de inwerkingtreding van deze wet mag deze verhoging van de geldboeten, bij toepassing van artikel 2, 2° lid Swb. dat de niet-retroactiviteit van de strengere strafwet voorziet, niet op deze feiten worden toegepast.

Het bedrag van de uit te spreken geldboete, verplicht uit te drukken in euro, dient dan ook berekend te worden op basis van de geldboete zoals bepaald in "frank" in het strafwetboek ten tijde van de feiten, gedeeld door 40,3399, waarna deze geldboete in euro dient te worden verhoogd met de opgedomen geldend op het ogenblik van de gepleegde feiten.

De toepassing van artikel 2, 2° lid Swb. geldt niet:

- voor de op te leggen bijdrage tot financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke geweldsdaeden, zoals bepaald bij artikel 29 van de Wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen, gewijzigd bij artikel 3 van de programmawet van 24 december 1993; deze bijdrage is immers geen straf (cfr. Cass., 30 juni 1993, Pas., 1993, I, 635);

- voor de vergoeding opgelegd in uitvoering van artikel 71 van de Wet van 28 juli 1992 en het K.B. van 29 juli 1992 tot wijziging van het K.B. van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, gewijzigd bij K.B. van 23 december 1993 en door artikel 1 van het K.B. van 11 december 2001 (B.S., 22 december 2001); deze vergoeding is evenmin een straf (cfr. Cass., 9 november 1994, J.T., 1995, 214);

- voor de berekening van de gerechtskosten die onmiddellijk in euro kunnen worden uitgedrukt.

OM DEZE REDENEN:

Gelet op de volgende artikelen door de Voorzitter aangeduid:

2, 40, 66, 100 van het Strafwetboek;

11, 12, 14, 31, 36, 37 en 41 van de Wet van 15 juni 1935;

162, 182, 184, 185, 186, 189, 190, 194, 195, van het Wetboek van Strafvordering;

1 van het K.B. van 29 juli 1992, in uitvoering van artikel 71 van de Wet van 28 juli 1992, zoals gewijzigd door artikel 1 van het K.B. van 23 december 1993 en door artikel 1 van het K.B. van 11 december 2001.

28 en 29 van de Wet van 1 augustus 1985, in werking getreden door het K.B. van 18 december 1985 (B.S. 20 februari 1987), gewijzigd door de artikelen 2-2° en 3 van de Wet van 24 december 1993 en door de artikelen 2, 4 al. 1 en 9 van de Wet van 26 juni 2000.

en alle overige in de dagvaarding vermelde en hiervoor aangehaalde wetsartikelen.

DE RECHTBANK.

Rechtdoende BIJ VERSTER t.o.v. de eerste beklaagde
OP TEGENSpraak t.o.v. de tweede beklaagde

Verklaart de tenlasteleggingen in hoofde van tweede beklaagde NIET DEWEZEN, spreekt haar dienvolgens vrij en ontslaat haar van alle verdere rechtvervolgning terzake, zonder kosten.

Verklaart de tenlastelegging in hoofde van eerste beklaagde BEWEZEN en veroordeelt hem dienvolgens tot een geldboete van HONDERD/40,3399 EUR en zegt dat bij toepassing van artikel 3 van de Wet van 5 maart 1952 zoals gewijzigd door de Wet van 22 december 1989, 20 juli 1991, 26 juni 1992 en 24 december 1993 voormelde geldboete met negentienhonderd negentig decimen verhoogd wordt en aldus gebracht op 495,79 euro

Beveelt dat bij gebreke van betaling binnen de door de wet bepaalde tijd, voormelde geldboete zal mogen vervangen worden door een gevangenisstraf van een maand.

Veroordeelt de eerste beklaagde tot het betalen van de helft van de gedingkosten in het geheel begroot op 63,72 euro en tot het betalen van een vergoeding van 25 euro.

Legt de resterende helft der gedingkosten ten laste van de Staat.

Verplicht de eerste beklaagde om boven de correctionele hoofdstaffen een bedrag van TIEN EUR + 45 decimos = 55 EUR te betalen bij wijze van bijdrage tot de financiering van Het Bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden. (artikelen 28 en 29 van de wet van 1 augustus 1985, in werking getreden door het K.B. van 18 december 1986, B.S. 20 februari 1987, gewijzigd door de artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 24 december 1993 en zoals gewijzigd bij de art. 2, 4 al. 1 en 9 van de wet van 26 juni 2000 en art. 36 wet 07.02.2003).

Met betrekking tot de herstellvordering

Beveelt eerste gedaagde met betrekking tot het terrein gelegen te over te gaan
tot:

- Het wegnemen van alle gestorte materialen van het terrein;
- Het afgraven van de berm en het verwijderen van de nieuwe toegangsweg;
- Het verwijderen van alle aangebrachte verhardingen van het terrein;
- Het wegbrengen van alle verwijderde materialen naar een daartoe geschikt terrein;
- Het herstellen van het meelvoeld in de oorspronkelijke toestand.

Dit alles dient te gebeuren binnen een termijn van één jaar vanaf de dag waarop onderhavig vonnis in kracht van gewijsde zal treden.

Beveelt dat voor het geval het herstel niet werd uitgevoerd binnen voorsz. termijn, van ambtwege in de uitvoering ervan kan worden voorzien, overeenkomstig hetgeen is bepaald in artikel 68 § 2 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, thans artikel 133 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening.

Zegt voor recht dat op vordering van de Gewestelijke Stedenbouwkundig Inspecteur door de tweede gedaagde een dwangsom zal worden verbeurd van 500 euro per dag vertraging in de uitvoering van werken.

Zegt voor recht dat de dwangsom zal verbeurd zijn één maand na de betekening van onderhavig vonnis, nadat de termijn voor herstel verstreken is.

Alles wat voorafgaat werd, overeenkomstig de bepalingen van de wet op het gebruik der talen, in het Nederlands behandeld.

Alzins gevonnist en uitgesproken op de openbare terechtzitting van elf oktober tweeduizend en vijf,

waar zetelden:

alleenrechtsprekend Rechter:

substituut-procureur des Konings:

griffier.

De griffier

De Voorzitter.